

blém k tomu, aby byl jednou důkladně osvětlen a probrán tak, aby bylo odděleno světlo od stínu, pravda od pomluv, možnost od nemožnosti. Je to nanejvýš potěšitelnou okolností, že je to český autor, který se tohoto díla, jistě vysoce obtížného, podjal a splnil je způsobem, který danému účelu plně vyhovuje. Autor byl si vědom mnohostrannosti celého problému a proto vyhnul se nedostatkům svých předchůdců, kteří pojednávali o tomto problému vždy s určitého hlediska, neberouce na ostatní jeho stránky zřetel, čímž vylíčení problému ztratilo na své přehlednosti a vyvolávalo někdy zkreslený dojem. Na náměty politické odpovídalo se argumenty technickými a naopak. Autor spojil všechna tato hlediska. Vychází z historického úvodu, z předpokladů, z nichž celý problém vznikl, a přistupuje hned ku konkrétnímu řešení jeho dvou fází, které se vyvíjejí sice souběžně, nikoli však stejným tempem. Je to odzbrojení nepřímé se všemi pakty, které dosud byly uzavřeny, i akutními otázkami dosud nevyřešenými, a odzbrojení přímé, které zaznamenává více pokusů než výsledků. Dále se zabývá vlastní problematikou odzbrojovací konference, snížením vojenských stavů, omezením různých druhů zbraní, jakož i ožehavým problémem kontroly. Velmi zajímavé jsou závěrečné kapitoly, pojednávající o politické stránce problému a podávající these jednotlivých států.

Dr. Lepař.

Masarykovy Světové revoluce (Orbis—Čin 1933) vyšlo XIX. vydání, což svědčí nejen o neutuchajícím zájmu k autorovi, nýbrž i o věčné svěžesti a trvalé platnosti jeho myšlenek. Není snad české knihy, která by se dočkala takového rozšíření. Tím podivuhodnější to je, že jde o knihu, plnou vážných, hlubokých úvah, třebaš tu šlo o popsání naší národní revoluce. Snad jedině Palackého Dějiny těší se takové popularitě. Bylo by si přáti, aby myšlenky Masarykovy pronikaly co nejhlouběji do všech vrstev národa a paralysovaly líbivou, ale zhoubnou povrchnost politických frází. Tato povrchnost je základem všech vad demokracie, je zárodkem její zkázy. Vidíme jaké orgie slaví všude kolem nás a k jakým politickým zvrácenostem vede po celé Evropě. Musíme se jí ubrániti. Můžeme jí čeliti jedině vnitřní, myšlenkovou opravdovostí, již podrobíme veškeré své city i skutky.

Dr. Lepař.

Dr. Vladimír Záděra: Evropská politická příručka. Politický a ústavní život Evropy v letech 1918—1933. — 8°. — Stran 285. — Orbis, Praha 1933. — V dnešní době, kdy jsou překonány úzké politické obzory, prožíváme politické události v celém světě stejně intenzivně jako naši otcové politické události vlastní země. Je to důsledkem zesílení mezinárodních styků i vlivů. Význam událostí v jedné zemi nezůstává omezen hranicemi dotyčného státu. Události tyto se svými výsledky věcnými, ale také i jen psychologickými přelévají přes hranice státu a vytvářejí nové situace i mimo svůj okruh. Tyto události sledujeme, ale často nedovedeme si plně uvědomiti jejich význam a souvislost, neznajíce někdy ani primitivní předpoklady, prostředí, z něhož vznikly. Tomuto nedostatku chce Politická příručka odpomoci. Je to evropská příručka, omezuje se na Evropu. Seznamuje nás s ústavním zřízením jednotlivých států i s konkrétními politickými skutečnostmi, ať již jsou to politické strany nebo dočasní vládní a správní reprezentanti, uvádí všude stručný historický vývoj, jen pokud k pochopení dnešní situace je nezbytně nutný. Končí Společností Národů a mezinárodními organizacemi politických stran. Připojuje srovnání státních a ústavních forem, grafické znázornění vývoje politických stran v jednotlivých státech a konečně přehled literatury. Při svém omezeném rozsahu je podivuhodné, jak vysokého stupně praktické použitelnosti příručka dosáhla. Slouží to jistě autoru ke cti.

Dr. Lepař.

Dr. Jan Hořejší: Jak studovat. Racionalisace sebevzdělání. — Hradec Králové. 1932, str. 336 in 8. Kč 30. — Před nedávnem (čís. 3, str. 102, roč. XIV.) bylo referováno o velmi dobré knížce Hochově a Koutníkově o technice duševní práce. Knížka lektora lidové výchovy na universitě Karlově Dra Hořejšího jednak se shoduje s první prací,